SAKSHI
NEWSLETTER
Vol. 19 #96 Jan-Feb 2023

Editor's Choice

THE DHARMA OF THE GITA

The war of Kurukshetra is not simply a frame for the Gita picture; it is the prime motive and the best occasion for carrying out the law given in the Gita. To accept a symboic meaning for the great war of Kurukshetra is to reduce the law of the Gita to the law of ascetic quietism inapplicable to the life in this world, not in law of the heroic man, a law to be followed in life.

- Sri Aurobindo

The question may arise in the minds of those who have carefully studied the Gita, that though Sri Krishna has repeatedly used the word "Yoga" and described the state of being in Yoga, union, yet this usage is quite unlike what ordinary people understand as "Yoga". Sri Krishna has at places praised asceticism and indicated too that the highest liberation can come through adoration of the Impersonal Divine. But dismissing the subject in a few words, He has also explained to Arjuna in the finest portions of the Gita the majesty of inner renunciation and the various ways of attaining the supreme state through faith and self-surrender to Vasudeva. There is a brief description of Raja Yoga in the sixth chapter, but the Gita cannot properly be called a treatise on Raja Yoga. Equality, detachment, renunciation of the fruits of work, complete self-surrender to Krishna, desireless work, freedom from the bondage of the three modes of Nature and pursuit of one's own law of works: these are the fundamental truths of the Gita. The Lord has glorified these precepts as the highest knowledge and the most secret mystery.

It is our belief that the Gita will become the universally acknowledged scripture of the future religion. But the real meaning of the Gita has not been understood by all. Even great scholars and the most intelligent writers with the keenest minds are unable to seize its profound

significance. On the one hand, the commentators with a leaning towards liberation have shown the grandeur of the Monism and asceticism in the Gita; on the other hand, Bankimchandra, well-versed in Western philosophy, has found in the Gita the counsel to heroically carry out one's duty and tried to inculcate this meaning into the minds of youth. Asceticism is no doubt the best dharma, but very few people can practise it. A religion to be universally acknowledged must have an ideal and precepts which each one can realise in his own particular life and field of work; yet if practised fully it must lead him to the highest goal otherwise available only to a few. To carry out one's duty heroically is of course the highest dharma, but what is duty? There is so much controversy between religion and ethics regarding this complex problem. The Lord has said, *gahana karmano gatih*, "Thick and tangled is the way of Works." "Even the wise are perplexed what is duty and what is not duty, what is work and what is not work and what is wrong work, but I shall give you a knowledge such that you will have no difficulty in finding the path to follow," in a word, a knowledge which will amply explain the aim of life and the law which has to be always observed. What is this knowledge? Where can we find this word of words? We believe that if we look for this rare and invaluable treasure, we shall find it in the last chapter of the Gita where the Lord promises to reveal to Arjuna His most secret and supreme Word.

What is that most secret and supreme Word?

Manmana bhava madbhakto madyaji mam namaskuru
Mamevaisyasi satyam te pratijane priyo'si me
Sarvadharman parityajya mamekam saranam vraja
Aham twa sarvapapebhyo moksayisyami ma sucah.

"Become My-minded, My lover and adorer, a sacrificer to Me, bow thyself to Me, to Me thou shalt come, this is My pledge and promise to thee, for dear art thou to Me. Abandon all dharmas and take refuge in Me alone. I will deliver thee from all sin and evil, do not grieve."

In brief, the meaning of these two slokas is self-surrender. To the extent that one can make his surrender to Krishna, the Divine Force comes down into his body by the grace of the All-Merciful, delivering him from sin and conferring on him a divine nature. This self-surrender has been

described in the first half of the sloka. One has to be *tanmana*, *tadbhakta*, and *tadyaji*. *Tanmana* means to see Him in every being, to remember Him at all times, to remain in perfect felicity, being aware of the play of His power, knowledge and love in all works and events. *Tadbhakta* signifies union with Him founded on an entire faith and love. *Tadyaji* means offering all works large and small as a sacrifice to Krishna and engaging in rightly regulated action to that end, by giving up egoistic interests and the fruits of work.

It is difficult for a human being to make a complete self-surrender, but if he makes even a little effort then God Himself gives him assurance, becomes his guru, protector and friend and leads him forward on the path of Yoga. *Svalpamapyasya dharmasya trayate mahato bhayat*. "Even a little of this dharma delivers one from the great fear." He has said that it is easy and delightful to practise this dharma. And in fact it is so, yet the result of the total consecration is an inexpressible joy, purity and acquisition of power. *Mamevaisyasi*, "to Me thou shalt come", means the human being will find Me, will live with Me, will acquire My nature. In these words the realisations of *sadrusya*, God-nature, *salokya*, living with God, and *sayujya*, identification with God, are mentioned.

One who is free from the bondage of the three modes of Nature has indeed acquired *sadrusya*, the nature of God. He has no attachment, yet he works; delivered from all sin, he becomes an instrument of the Mahashakti and delights in every action of that Power. *Salokya*, habitation with God, can be realised in the Brahmaloka, abode of the Brahman, not only after the fall of the body but in this very body. When the embodied being plays with the Lord in his heart, when his mind is thrilled by the knowledge coming from Him, when the intellect constantly hears His words and is conscious of His impulsion in each of his thoughts, this indeed is living in a human body with the Lord. *Sayujya*, identification with the Lord, can also be achieved in this body. The Gita mentions "living in the Lord". When the realisation of the Divine in all beings becomes permanent, when the senses see, hear, smell, taste and touch Him alone, when the being becomes accustomed to living as a portion of Him, then there can be the identification even in this body. But this consummation is entirely the result of discipline.

However, even a little practice of this dharma gives great power, unalloyed joy, complete happiness and purity. This dharma has not been created only for people with special qualities. The Lord has said that the Brahmin, the Kshatriya, the Vaishya and the Sudra, man and woman and all beings of inferior birth can come to Him by adhering to this dharma. Even the greatest sinner, if he takes refuge in Him, is quickly purified. Therefore, everyone ought to follow this dharma. In the temple of Jagannath no distinction is made on account of caste. Yet the crowning glory attained through this dharma is in no way less than the supreme state indicated in other religions.

This article was written for Bengali magazine Dharma during 19-09-1910. Now translated into English and published by Sri Aurobindo Ashram Trust - 2015. The translator of the article is not known.

In commemoration of **Silver Jubliee** celebrations, **SAKSHI Trust** has plans to take up new projects. The prominent among them is setting up of the

Dr. R. L. Kashyap Memorial

Centre for Vedic Studies

An Appeal

This project has been taken up in accordance with the desire of Padma Shri Awardee Drr. R L Kashyap. It is a great opportunity for all of us to carry forward his life mission.

We are confident that this centre will be a global centre for the progress of humanity in the light of Vedic Knowledge.

Estimated cost for establishing the first stage of Premises is **Rs. 5 Crores.**

Please come, join hands to take this mission forward. We are appealing to you all to donate generously.

all donations are eligible for tax exemption as per **Section 80G** of Income Tax Act. You may issue cheque favouring **SAKSHI Trust**

Bank Trasfer: SB A/c No.: 402243540,

Bank: Indian Bank,

Branch: Jayanagar, Bengaluru,

IFSC: IDIB000J017

http://rzp.io/l/vedanidhi

Testimonial for Rig Veda (10 Mandalas) by Shri R.L.Kashyap-A GREAT AWAKENER

After animal, man.

After man, who?

Is it the Supramental man?

If man has to evolve as Supramental being, as the next species in the process of manifestation on Earth, the real question to be asked is HOW?

The important thing in the next evolution of man lies in the body. Body is the bridge. The salvation is physical. The secret is in the cells of the body. The Divine Flame, Supramental Agni deeply buried in the cells has to be awakened. Like matchstick catching fire, cells have to catch and glow in the Divine Agni. The body has to become Divine's Electrode.

Realisation of the Divine in the body is a next evolutionary goal of the Creation. This very human body has to effect its own transformation and mutation to house the next level of consciousness, ie Supramental consciousness., attain Supreme Life without death.

Rigvedic mantras are invocations to Divine Powers for manifestation in the physical being and in the very substance of the body. The profound secrets of Supramental evolution of man in the body which is deeply hidden in the several layered meaning of Rig vedic mantras, is wonderfully laid bare and revealed by Shri RL Kashyap.

His English translation of 10 Mandalas act as a great AWAKENER to the sincere SEEKER and greatly awakens the flame of aspiration in the cells for Supramental transformation of the body to lead Divine Life.

The journey in the Consciousness is followed by journey in the Substance. The 10 mandalas aid the seeker to evolve in his consciousness and in the very physical substance too, by revealing the PATHWAYS to Supramental and the PROCESS of becoming Supramental being.

My profound gratitude to Shri RL Kashyap for bestowing the treasure of knowledge of DIVINE POWERS hidden in the body through his books of Rig Veda which acted as great inspiration for me to write and publish 2 books containing 12221 prayers carrying the Title 'PRAYERS OF THE BODY FOR DIVINE LIFE'.

N. M. Nageswari
General Manager (Finance & Accounts)
Steel Authority of India Limited
Author of the books "Prayers of the body for Divine Life"
(Volume 1 and 2 -12221 Prayers)

ದಿನಾಂಕ 13ರಿಂದ 19 ಫೆಬ್ರವರಿ ವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯು 'ಜ್ಞಾನ ಸರಿತಾ' ಸಮಾವೇಶ ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದಿನಾಂಕ 18.02.2023ರಂದು 'ಜಾನ ಸರಿತಾ' ತ್ರೈಮಾಸಿಕವನ್ನು ಲೋಕಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯಪಾಲ ಶ್ರೀ ಆರೀಫ್ಘ್ ಮೊಹಮ್ಮದ್ ಖಾನ್, ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎನ್. ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯ, ಶ್ರೀ ವೀರಣ್ಣ ಚಿರಂತಿಮಠ, ಡಾ॥ ರ. ವಿ. ಜಹಾಗೀರದಾರ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು.

ಕೇರಳದ ರಾಜ್ಯಪಾಲ ಶ್ರೀ ಆರಿಫ್ ಮೊಹಮ್ಮದ್ ಖಾನ್ ಭಾಷಣ:

ನಾವು ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಬಹುಷಃ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ "ಭಾರತವು ಚಿನ್ನದ ಹಕ್ಕಿ" ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ, ಹಾಗೂ ಉರ್ದುಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ದೇಶಭಕ್ತಿಗೀತೆಯಲ್ಲಿ, ಭಾರತವನ್ನು ಅನೇಕ ಉಪಮೆಗಳಿಂದ ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಾ ಒಂದು ಕಡೆ ಒಂದು ಸಾಲು ನನ್ನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಚಕಿತಗೊಳಿಸಿತು, ಅದು **"ಮೀರೆ ಅರಬ್ ಕೊ ಆಯಿ ಥಂಡೀ ಹವಾ ಜಹಾಂಸೆ"** ಎಂಬ ಸಾಲು, ಮೀರೆಅರಬ್ ಎಂದರೆ ಮೊಹಮ್ಮದ್ ಪೈಂಗಬರರು, ಅವರಿಗೆ ಭಾರತದಿಂದ ತಣ್ಣನೆಯ ಗಾಳಿಬೀಸಿತು ಎನ್ನುವ ವಾಕ್ಯ. ನಾನು ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ತಿಳಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಈ ಮಾತಿಗೆ ರುಜುವಾತು ಮೊಹಮ್ಮದ್ ಪೈಂಗಬರರ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾದ ಒಂದು ವಾಕ್ಯ **"ನನಗೆ ಭಾರತದಿಂದ ತಣ್ಣನೆ ಗಾಳಿ ಬೀಸುತ್ತಿದೆ"**. ನಂತರ ನನ್ನ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ, ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದಾಗ ತಿಳಿದಿದ್ದು ಇದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಕಡೆ ಬಂದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಉಲ್ಲೇಖ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನೆಲೆ ನೋಡಿದಾಗ, ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ ರಿನೈಸಾನ್ಸ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ, ಮಧ್ಯಪಾರ್ಶ್ವ (ಅರಬ್) ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಗ್ದಾದ್‌ನಲ್ಲಿ **"ಬೈತುಲ್ ಹಕ್ಕಮಾ"** ಎಂಬ **"House of Wisdom"** ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಕ್ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಅರಬ್ ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯ ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಮೂರನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮತಾಂತರಗೊಂಡ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಕ್‌ರ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಬೀಗಹಾಕಿತ್ತು.

ಪ್ಲಾಟೋನ ಕೃತಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದವು. ಮುಂದೆ ಜಸ್ಟೀನಿಯನ್‌ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಾಗ್ದಾದ್‌ನ ಅರಬ್ ದೊರೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಡಿ ನಾವು ಅದನ್ನು ಅರಬ್‌ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡ. ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದ ಅಕಾಡೆಮಿಯವರು ಮೂರು ದಿನಗಳು ಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸಿ, ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರು, ಈ ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲ ಪೇಗನ್ ವಿಚಾರಧಾರೆಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಜನರನ್ನು ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪಿಸುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಅರಬ್‌ರಿಗೆ ನೀಡಲು ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಆ ಎಲ್ಲ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬಾಗ್ದಾದ್‌ನ ದೊರೆಗೆ ನೀಡಿದರು. ಈ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಅನೇಕ ಗ್ರೀಕ್‌ರ ಕೃತಿಗಳು ಅರಬ್‌ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡವು, ನಂತರ ಅರಬ್‌ನಿಂದ ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡಲು ಇದೇ ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥಗಳಾದವು. ಇದರ ಕುರಿತು ಯಾರೂ ಚರ್ಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಘಟನೆ ನಡೆಯುವ 15 ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಮುಂಚೆ, ಭಾರತದಿಂದ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ವಾಂಸ **'ಕನಕ ಪಂಡಿತ'** ಎಂಬುವವನು ಬಾಗ್ದಾದ್‌ನಗರಕ್ಕೆ ಭೇಟಿನೀಡಿ, ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಭಾರತದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದನು, ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗ್ರಂಥ **'ಸೂರ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ'**ವೂ ಕೂಡ ಇತ್ತು. ಈ **ಸೂರ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ**ದಿಂದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕನಕ ಪಂಡಿತ ಓದಿ ತಿಳಿಸಿದಾಗ, ದೊರೆ ಮನ್ಸೂರ್ ತುಂಬಾ ಹರ್ಷಗೊಂಡು ತನ್ನ ಅರಬ್ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಕರೆದು ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಅರಬ್‌ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ. ಇದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಭಾರತದ **"ಪಂಚತಂತ್ರ"**ವು ಪರ್ಷಿಯನ್ ಮತ್ತು ಅರಬ್‌ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪಂಚತಂತ್ರದ ಮೂಲ ಪ್ರತಿ ನಮಗೆ ಸಿಗದೇ ನಾವು ಅರಬ್‌ಭಾಷೆಯ ಕೃತಿಯಿಂದ ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆವು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಅನೇಕ ಗ್ರೀಕ್‌ರ ಮೂಲಕೃತಿಗಳು ಕಳೆದುಹೋಗಿ, ಈ ಅರಬ್‌ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದವಾದ ಕೃತಿಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡವು. ಆದರೆ **"ಬೈತುಲ್ ಹಿಕ್ಕಮಾ"**ದಿಂದ ಮೊದಲು ಅನುವಾದಗೊಂಡದ್ದು ಭಾರತದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಗ್ರಂಥಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಅನೇಕರು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವುದಿಲ್ಲ. **"ಸೂರ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ"**ವನ್ನು ಅರಬ್‌ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ **"ಹಿಂದ್‌ಸಿಂದ್"** ಎಂದು ಕರೆದರು.

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಪೇನ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಅರಬ್ ದೊರೆಯಿದ್ದ ಮತ್ತು ಬಾಗ್ದಾದ್‌ನ ದೊರೆಯೊಡನೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮೈತ್ರಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಬಾಗ್ದಾದ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸೂರ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಅನುವಾದ ಕಾರ್ಯದ ಕುರಿತು ಮಾಹಿತಿ ಇತ್ತು. ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ಕೃತಿಯೆಂದು ಅವನು ಅರಿತ, ಅದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಬಾಗ್ದಾದ್‌ನ ಲಿಪಿಕಾರರು,

ಅನುವಾದಕರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತದ ಆಮಿಷ ನೀಡಿ ಒಂದು ಪ್ರತಿ ಸೂರ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡನು ಎಂಬ ವಿಷಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿದೆ. ನಾನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಏಕೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದರೆ, ಇಂತಹ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಾನು ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಾಡಿದ್ದು, 'ನಮ್ಮ ದೇಶವು ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಂಗಾರದ ಹಕ್ಕಿ ಎಂದು ಕರೆಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು, ಮತ್ತು ನಾವು ಮಹತ್ತಾದ ಜ್ಞಾನಸಂಪತ್ತು ಇದ್ದ ದೇಶವಾಗಿದ್ದೆವು, ಆದರೆ ಇತಿಹಾಸವು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಏಕೆ ಇಷ್ಟು ಕ್ರೂರವಾಯಿತು.' 11ನೇ, 12ನೇ ಶತಮಾನದ ಅರಬ್ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು, ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ **ಅಲ್ ತಬರಿಯ** 9 ಸಂಪುಟಗಳ ವಿಶ್ವದ ಇತಿಹಾಸ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ, ಅವನ ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಪುಟದ ಮೊದಲ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದರೆ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ 5 ಮುಖ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪರ್ಷಿಯನ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ತನ್ನ ವೈಭವಕ್ಕೆ ಹೆಸರುವಾಸಿ, ಚೈನಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕುಶಲತೆಗೆ ಮತ್ತು ರಾಜನಿಷ್ಠೆಗೆ ಹೆಸರುವಾಸಿ, ರೋಮನ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಸೌಂದರ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ನಡತೆಗೆ ಹೆಸರುವಾಸಿ, ಟರ್ಕರು ತಮ್ಮ ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳಿಗೆ ಹೆಸರುವಾಸಿ, ಆದರೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಮಾತ್ರ ಜ್ಞಾನದ ಸಂವಹನೆ, ಸಂವರ್ಧನೆಗೆ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿತ್ತು. ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಕುರಿತಂತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಕುರಿತು ವಿಶೇಷವಾದ ಕೊಡುಗೆ ಇದ್ದರೇ, ಅದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದ ನಂತರ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಬರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂದರೆ, ಭಾರತವು ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೂ, ಇತಿಹಾಸವು ಏಕೆ ಕ್ರೂರವಾಯಿತು.

'ಜ್ಞಾನ ಸರಿತಾ' ಕುರಿತು ನೀಡಿದ ಆಮಂತ್ರಣದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿತು. ಅದು ಸರಿಯೆನಿಸಿತು ಕೂಡ. ಏಕೆಂದರೆ ಭಾರತೀಯ ಜ್ಞಾನಪರಂಪರೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ, ವಿಶ್ವದ ಪುರಾತನವಾದ ಕೃತಿ ವೇದಗಳು. 'ಜ್ಞಾನ ಸರಿತಾ' ಕುರಿತು ನೀವು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ವಿಷಯ ಸೂಚಿ ಗಮನಿಸಿದಾಗ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅನುಮಾನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೂ ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ನಾವು ಅದರ ಕುರಿತು ಗಮನಹರಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದು ಪುರಾತನವಾಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ನಾವು ಗೌರವಿಸುತ್ತೇವೆ, ಪೂಜಿಸುತ್ತೇವೆ ಸರಿ. ನನಗೆ ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯ ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅನಿಸಿದ್ದು, ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು, ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಾರತೀಯ ವಿಚಾರಧಾರೆಯ ಅಂತಃಸತ್ತ್ವ, ಅದು ಏನೆಂದರೆ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಜ್ಞಾನ ಯಾರ ಬಳಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಎನ್ನುವ ವಿನಮ್ರತೆ. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶವು ಸುಖದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ. ಮತ್ತೆ ಜ್ಞಾನದ

ಉದ್ದೇಶವೇನು? ಅಂದರೆ ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿ, ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಉದ್ದೇಶ ತನ್ನೊಳಗಿನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಿ, ತನ್ನ ಮುಂದಿರುವ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಇರುವ ಏಕತಾಭಾವವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು, ಗೌರವಿಸುವುದು, ಏಕಾತ್ಮತಾ. ಈ ವಿಚಾರವು ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯರ, ನನ್ನ, ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಬ್ಬರದು ಅಲ್ಲ, ಇದು ಭಾರತೀಯ ಜ್ಞಾನಪರಂಪರೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ಬಂದ ಅರಿವು. ಉಪನಿಷತ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ನಾವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಾಣಲು ಅಸಮರ್ಥರು. ನಾವು ಈ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಎಲ್ಲ ಧಾರೆಗಳಲ್ಲೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಭಗವಾನ್ ಬುದ್ಧನು ಹೇಳುವಂತೆ 'ಯಾವುದನ್ನು ನಾವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರಿಯಲಾರೆವು, ಅದರ ಕುರಿತು ಏಕೆ ವಾದ–ವಿವಾದ?'. ಹಾಗೆಯೇ ಜೈನಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅನೇಕಾಂತವಾದವು ಇದನ್ನೇ ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು, ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಅದು ಅಚಿಂತ್ಯ, ಅಗ್ರಾಹ್ಯ ಎಂದು. ಅಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅಂಧಗಜದ ಉಲ್ಲೇಖವು, ಕುರುಡರು ಆನೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳನ್ನು ತಡವಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಿದಂತೆ.

ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಬೇರೆಯ ದೇಶದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜ್ಞಾನ ಪರಂಪರೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ಬೇರೆಯವರಂತೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಸತ್ಯ, ಇದೇ ಅಂತಿಮ ಸತ್ಯ ಎಂಬಂತೆ ಅಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಪರಂಪರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ವಿನಮ್ರತೆ ಇದೆ, ಅದು ನಮಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಅರಿವು. ಯಾರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ವಿನಮ್ರತೆ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಬಹುದು, ಜ್ಞಾನಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಸದಾ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಹುದು. ಒಮ್ಮೆ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಟಿಬೆಟಿಯನ್ ಕ್ಯಾಲಿಗ್ರಾಫಿ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಟಿಬೇಟಿಯನ್ ಕ್ಯಾಲಿಗ್ರಾಫಿ ಕಲಾವಿದ ನನಗೆ ಒಂದು ಫಲಕ ನೀಡಿದ, ನಾನು ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಚಿನ್ಹೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ಅದು 'ಯಾರು ವಿನಮ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಹೋದವರಷ್ಟೇ ಎತ್ತರದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬಹುದು' ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು.

ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಭಾರತದ ಯುಗ. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೇಳಿದ್ದರು, "ನಾನು ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿ, ಗ್ರಹಚಾರ ಫಲದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಡುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಬಲವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದೇನೆ, ಅದು ಭಾರತವು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಘನವೈಭವದತ್ತ ಎಚ್ಚರಗೊಳುತ್ತದೆ."

ಭಾರತವು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬಲಿಷ್ಠವಾಗಬೇಕು, ಮತ್ತು ಬಲಿಷ್ಠವಾಗುತ್ತದೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಜ್ಞಾನ ಸರಿತಾ ಉದ್ಘಾಟನಾ ಸಮಾರಂಭ

ಶ್ರೀ ಬಸವರಾಜ ಪಾಟೀಲ್ ಸೇಡಂ ಅವರ ಭಾಷಣದ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳು:

'ಜ್ಞಾನ ಸರಿತಾ'ವು ಭಾರತೀಯ ಜ್ಞಾನಪರಂಪರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನವಿರುವ ಜನರನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ. ಇದು ಮೊದಲನೆಯ ಹೆಜ್ಜೆ, ಇದು 7 ದಿನಗಳ ಕಾಲ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಇದೇ ರೀತಿ 5 ಜ್ಞಾನ ಸರಿತಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ದೇಶದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಆಯೋಜಿಸುವ ಯೋಜನೆ ಇದೆ. ಭಾರತೀಯ ಜ್ಞಾನಪರಂಪರೆಯ ವಿವಿಧ ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅನುಭವ, ಕಾರ್ಯ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ತರಬಹುದು ಎಂದು ಭಾವಿಸುವವರು ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಬಹುದು. ಯುವಜನತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಿದೆ, ಅಭಿಮಾನವಿದೆ, ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸುಮಾರು 10 ಲಕ್ಷ ಯುವಜನರನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿದ್ದೇನೆ, ನಾನು ಅವರಲ್ಲಿ ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ನೀವು ಹಾರುವ ಹಕ್ಕಿಗಳಾಗ ಬಯಸುತ್ತೀರೋ? ಅಥವಾ ಪಂಜರದಲ್ಲಿರುವ ಹಕ್ಕಿಗಳಾಗಲು ಬಯಸುವಿರೋ? ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಎಲ್ಲರೂ ಹಾರುವ ಹಕ್ಕಿಯಾಗಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅವರ ಹೃದಯದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ನೋಡಿದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಪಂಜರದ ಹಕ್ಕಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ಯಾವುದಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕರೆ ಜೀವನ ಸಫಲವಾಯಿತು ಎಂದು ಭಾವಿಸುವವರೆ ಅಧಿಕ. ನೌಕರಿ ಒಂದು ಅತ್ಯಂತ ಕೆಳಸ್ತರದ ಬದುಕು, ನಮ್ಮ ಬದುಕು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಬಲ್ಲ ಬದುಕಾಗಬೇಕು. ಕೊಡುವುದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕೆಲಸ, ನೌಕರಿ ಅತ್ಯಂತ ಕನಿಷ್ಠ. ಅದು ಕೇವಲ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುವ ಕೆಲಸ. ನಾನು ಕರ್ನಾಟಕದ ಅತ್ಯಂತ ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶವಾದ ಗುಲ್ಬರ್ಗದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ, ಅದು ಬಸವೇಶ್ವರರು ಜನಿಸಿದ ಸ್ಥಳ. ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಆಡುಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವರು, ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕೊಡುವವರೇ, ಯಾರು ಬೇಡುವವರಿಲ್ಲ ಎಂದು. ನಮ್ಮ ಭಾರತ ಯಾವಾಗಲೂ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಜ್ಞಾನದ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದೆ. ನಾನು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಲ್ಲಿ 1500 ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಓದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೇ 'ನೀವು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ನಿಮಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಂದಾದರೂ ಕಷ್ಟದ ದಿನಗಳು ಬಂದು ಕೈ ಒಡ್ಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದರೆ ನೀವು ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಬನ್ನಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಆಗುವ ಅಪಮಾನ. ನನ್ನ ಮಾತು, ನನ್ನ ವಿಚಾರ ಇಡೀ ಭಾರತದ ವಿಚಾರ. ನನ್ನ ಯುವ ಮಿತ್ರರೆ ಶಪಥ ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭ, ಆದರೆ ನಿಭಾಯಿಸುವುದು ಕಠಿಣ. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರುವ ಹಕ್ಕಿಯಾಗಲು ಕನಸು ಕಾಣುವುದು ಸುಲಭ, ಆದರೆ ಸಾಧಿಸುವುದು ಕಠಿಣ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯ ಮಾನಸಿಕತೆಯ ಬಂಧನವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ, ಕಠಿಣ. ನಾವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ ಆದರೆ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಬಂಧನದಲ್ಲಿರಲು ಆನಂದಿಸುತ್ತೇವೆ. ಜ್ಞಾನ ಸರಿತಾದ ಆಯೋಜನೆ ಇದೇ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆರಂಭಿಸಲಾಗಿದೆ, ನಮ್ಮ ಮಾನಸಿಕ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಿಂದ ಭಾರತವನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಬೇಕಿದೆ. ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯರು, ಅರಳುಮಲ್ಲಿಗೆ ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿಯವರು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುವುದು, ವೇದಗಳು, ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು, ಪುರಾಣಗಳು, ಷಡ್ದರ್ಶನಗಳು, ಸ್ಮೃತಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಜ್ಞಾನ ಪರಂಪರೆಯ ಪ್ರವಾಹಗಳು ಇವೆ, ಇಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿರುವ ಯುವಜನತೆ 7 ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಇದರ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಇದು ಒಂದು ಜನಾಂಗದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸರಣ, ಇದರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾನು ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ಆಯುರ್ವೇದ ವಿದ್ವಾನರಿಂದ ಒಂದು ಮಾತು ಕೇಳಿದೆ, 'ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 800 ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಇವೆ, ಅವು ತಮ್ಮಲ್ಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು. ಉದಾ: ಆಯುರ್ವೇದ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ, ಗಣಿತ, ಖನಿಜ, ರಸವಿದ್ಯೆ... ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಭಾರತದ ಜ್ಞಾನಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಹರಿದು ಬಂದ ಸಾರಸಂಪತ್ತು. 800 ವಿವಿಧ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವು ಇನ್ನೊಂದರ ವಿರುದ್ಧ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಪೂರಕವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಯಾವುದಾರೂ ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕಲಿಯಲಿಚ್ಛಿಸುವಿರೋ, ಅದರಿಂದ ಏನಾದರೂ ಸಾಧಿಸಲು ಬಯಸುವಿರೋ, ಮೊದಲು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಕಲಿಯಬೇಕು, ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಉನ್ನತ ಸ್ತರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಅನೇಕ ಸಾಧಕರು, ವಿದ್ವಾಂಸರು ಇದ್ದರು, ನಿರ್ಗಮಿಸಿದರು. ಅವರುಗಳು ಇದ್ದಾಗ ಅವರಿಂದ ಜ್ಞಾನ ಪಡೆಯಬೇಕು, ಹೊರಟುಹೋದ ನಂತರ ದುಃಖಿಸಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಭಾರತಮಾತೆ ಉನ್ನತಮಟ್ಟಕ್ಕೇರುತ್ತಾಳೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಎಳೆಯುವ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಿದ್ದರೂ, ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಕಾಸವಾಗಬೇಕು. ಈ ಆಂತರಿಕ ವಿಕಾಸವು ಯುವಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕು, ಅನುಭವಿಗಳು ದಾರಿತೋರಬೇಕು. ವೀರಣ್ಣ ಚಿರಂತಿಮಠ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು, ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು. ಅವರು ಇದೇ ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಬಾಗಲಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಆಯೋಜಿಸಲು ಸಹಕರಿಸಲು

ಮುಂದಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಯುವಜನತೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ. ಸತ್ಯದ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರುವ ಹಕ್ಕಿಗಳಾಗಲಿ ನಮ್ಮ ಯುವಜನತೆ. ಇದೇ ನನ್ನ ಆಶಯ.

ಜ್ಞಾನಸರಿತಾದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಬಂದಿರುವ ಯುವ ಜನತೆಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ:

'ಜ್ಞಾನ ಸರಿತಾ' ವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಿರುವುದು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ, ಯುವಜನತೆಗೆ, ಆದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸದುಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತಿದೆ, ಜೀವನವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಕತ್ತೆಯಂತಹ ತಾಳ್ಮೆಬೇಕು, ಕಲ್ಲಿನಂತಹ ಗಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸಿರಬೇಕು, ಆಗ ಬಾಳು ಬಂಗಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಯೌವನವು ಚಂಚಲತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿಡುವುದು ಬಹು ಕಷ್ಟ. ನಾನು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಕವನವಿತ್ತು, ಅದರಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಆಯುಷ್ಯದ ಏಳು ಹಂತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇತ್ತು, ಅದರಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಹಂತ ಯೌವನ. ಅದು ಬಹಳ ಚಂಚಲವಾದ ಸ್ಥಿತಿ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ಈ ಚಂಚಲವಾದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಯಂತ್ರದಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವೆಂದರೆ, ಮನುಷ್ಯ ಮೊದಲೇ ಮಂಗನಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ, ಈಗ ಅವನ ಕೈಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮಂಗ ದೊರೆತಿದೆ, ಅದು ಮೊಬೈಲ್ ಎನ್ನುವ ಮಂಗ. ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು, ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ನೀವು ಇಲ್ಲಿ 7 ದಿನಗಳ ಕಾಲ ನಡೆಯುವ ಜ್ಞಾನ ಸರಿತಾಗೆ ಬರುವ ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರು, ಸಾಧಕರ ವಿಚಾರವನ್ನು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಕೇಳಬೇಕು, ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತೀಯ ಜ್ಞಾನಪರಂಪರೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಯುವಜನತೆಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದ ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದು. ಯುವಜನತೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ, ಏನಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬೇಕು.

ಎರಡನೆಯದು, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ವಿದ್ವಾಂಸರು, ಸಾಧಕರು ಇಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸಿಗುತ್ತಾರೆ, ಅವರೊಡನೆ ಸಂವಾದ ನಡೆಸಿ, ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಸದುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ನೀವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಅದನ್ನು ಮಾಡದೇ ಇದ್ದುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರಣ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಬಿಡಿ. Forget, Lazy, Neglect ಈ ಮೂರು ಪದಗಳನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು, ಸೋಮಾರಿತನವಿರಬಾರದು, ಮತ್ತು ಅನಾದಾರಣೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಇವುಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ದೂರವಿರಲು ರಾಮಬಾಣ Action without delay.

'ಜ್ಞಾನ ಸರಿತಾ' – ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎನ್. ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯ ಅವರ ದಿಕ್ಸೂಚಿ ಭಾಷಣದ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳು:

ಒಂದು ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಒಂದು ವಿಶಾಲ ವೃಕ್ಷವಿತ್ತು. ಅದು ಸುಮಾರು 500 ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹಳೆಯದು. ಒಮ್ಮೆ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲತೆಯು ಆ ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಚಿಗುರೊಡೆಯಿತು. ಆ ಲತೆಯು ವಿಶಾಲ ವೃಕ್ಷದ ಸುತ್ತಲೂ ಹಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಬಹಳ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯಿತು. ಮರದ ಎತ್ತರವನ್ನೂ ಮೀರಿಸುವಂತೆ ಬೆಳೆಯಿತು. ಆ ಲತೆಯು ವಿಶಾಲ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಕೆಣಕುವಂತೆ ಒಮ್ಮೆ ಕೇಳಿತು. ನೀನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡು, ನನ್ನಂತೆ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಬೆಳೆಯಬಾರದು, ಏನಾದರೂ ಹೇಳು, ಮಾತಾಡು ಎಂದಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ವಿಶಾಲವಾದ ವೃಕ್ಷವು, ನಾನು ಏನು ಹೇಳಲಿ, ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲತೆ ಚಿಗುರೊಡೆದು ನನ್ನ ಆಧಾರದಿಂದ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಕೆಲವು ಕಾಲದ ನಂತರ ಏನಾಗುವುದೋ ಏನೋ ಅದು ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತವು ಆ ವಿಶಾಲ ವೃಕ್ಷವಿದ್ದಂತೆ. ತನ್ನ ಜ್ಞಾನಪರಂಪರೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅನುಭವಗಳ ಬೇರು ಬಹಳ ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರಿದೆ. ಈ ನೆಲಕ್ಕೆ ಅನೇಕ 'ism'ಗಳು ಬಂದು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿವೆ. ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದೆ. ಭಾರತದ ಧೋರಣೆ ಎಂದೂ ತಾನು ಮಾತ್ರ ಸರಿ ಬೇರೆಯದು ಸಲ್ಲದು ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಋಷಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದು **'ಆ ನೋ ಭದ್ರಃ ಕ್ರತವೋ ಯಂತು ವಿಶ್ವತಃ'** ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಚಾರಗಳು ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ಬರಲಿ ಎಂದು. ಭಾರತಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಜ್ಞಾನಪರಂಪರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನವಿದೆ, ವೈಚಾರಿಕ ಧೃಢತೆಯಿದೆ. ನಮ್ಮತನ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನ, ಬೇರೆಯವರ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಸಮ್ಮಾನ. ಬೇರೆಯವರ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಸನ್ಮಾನಮಾಡಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಚಿಂತನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಇರಬೇಕು. ಭಾರತದ್ದು **'be'** ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಕೆಲವರದ್ದು **'he'** ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು, **'ಮೇರಾ ಹೀ ಠೀಕ್, ಮೇರಾ ರಾಸ್ತಾ ಹೀ ಠೀಕ್'** ಎನ್ನುವ ಧೋರಣೆ. ಭಾರತದ್ದು **'ಮೇರಾ ಭೀ ಠೀಕ್, ತುಮಾರಾ ಭೀ ಟೀಕ್', 'ತುಮ್ ಅಪ್ನೇ ರಾಸ್ತೇ ಪೇ ಚಲೋ, ಮೈ ಅಪ್ನೇ ರಾಸ್ತೆ ಪೇ ಚಲ್ತಾ ಹೂಂ'**. ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನವರು ನಮಗೆ ದಾರಿತೋರಿಸಿ ನಡೆದಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯೋಣ.

ನಮ್ಮ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತಿದೆ, **'ಜೈಸೇ ದೃಷ್ಟಿ, ವೈಸೇ ಸೃಷ್ಟಿ'**. ನಾವು ನೋಡಿದಂತೆ, ನಮಗೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಅವಿರ್ಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ನಾವು ಜೀಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಕುರಿಮರಿ ನಮ್ಮ ಜೀಪ್‌ನ ಬಹಳ ಸನಿಹದಲ್ಲಿ ವೇಗವಾಗಿ ರಸ್ತೆ ದಾಟಿತು, ಅದಕ್ಕೆ ಏನೂ ತೊಂದರೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ಕಂಡು ನಾನು ಹೇಳಿದೆ, ದೇವರ ದಯೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದೆ. ಆದರೆ ಜೀಪ್ ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ '12 ಕಿ.ಲೋ. ಮಾಂಸ ಕೈತಪ್ಪಿತು' ಎಂದ. ಇದು ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಯಲ್ಲೂ

ದೈವತ್ವವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗೆ ನಾವು ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಂತೆ ನಮಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಒದಗುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಭಾರತವು ಭಗವತ್ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಭೂಮಿ. ಭಾರತವನ್ನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ, Imperialism, colonialism, exploitation ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಪಶ್ಚಿಮವು ಬಲಿಷ್ಠವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಲೂಟಿ, ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಶೋಷಣೆ ನಡೆದಿದೆ. ಭಾರತವು ಬಲಿಷ್ಠವಾಗಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿಂದ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ, ಸಮೃದ್ಧಿ ಹರಡಿದೆ. ಇದು ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಎಂದು ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ, ಒಂದು ಸೂತ್ರ ಗಮನಿಸಬೇಕು, ಅದು **ಪ್ರಕೃತಿ ಭೂಗೋಳವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ, ಮಾನವ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾನೆ.** ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ, ಭೋಜನ, ವೇಷಭೂಷಣ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಬಣ್ಣ, ಆಕರ, ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಭವನಗಳು. ಇವುಗಳೆಲ್ಲದರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವವಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಮೃದ್ಧಿ ಕೃಪೆ ಇರುವ ಭೂಮಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಆಧಿಶಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಆಧಿಪರಾಶಕ್ತಿಯ ಆಶೀರ್ವಾದ ಇದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರು ಒಮ್ಮೆ ಏನ್ನನೋ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು, ಯಾರೋ ಕೇಳಿದರು, ಏನು ತಿನ್ನುತ್ತಿರುವಿರಿ ಎಂದು. ಅದಕ್ಕೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರು ಹೇಳಿದರು ಅದು ಜಗನ್ನಾಥನ ಭಾತ್ ಎಂದು. ಭಾತ್ ಎಂದರೆ ಅನ್ನ. ಅದು ಪುರಿಯ ಜಗನ್ನಾಥನ ಪ್ರಸಾದ ಎಂದು. ಗಂಗಾಜಲವು ಜಾಗೃತದೇವತೆ. ಒಮ್ಮೆ ದೇವರಾಬಾಬಾ ಎಂಬ ಸಂತರು ನನಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತು, ಗಾಯತ್ರಿ ಭಾರತದ ವಾಕ್‌ಸ್ವರೂಪಿ ಮಾತೆ. ಗಾಯತ್ರಿಮಂತ್ರವು ಪ್ರಣವಮಂತ್ರದಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಷಡ್ದರ್ಶನವು ಕಳೆದುಹೋದರೂ, ಎಲ್ಲ ಜ್ಞಾನವು ಕಳೆದುಹೋದರೂ ಕೂಡ ಪ್ರಣವಮಂತ್ರದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಗೋಮಾತೆಯು ಭಾರತದ ಮನ್‌ಸ್ವರೂಪಿ ಮಾತೆ. ಗೋಮಾತೆ ದುಃಖಿಯಾದರೆ, ಭಾರತವು ದುಃಖಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಗೋಮಾತೆ ಪ್ರಸನ್ನವಾದರೆ ಭಾರತವು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಗಂಗಾಜಲವು ಭಾರತದ ಪ್ರಾಣಮಾತೆ. ಇದು ನನಗೆ ದೇವರಾಬಾಬಾ ಹೇಳಿದ ಮಾತು. ಇದನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ ಭಾರತವು ಆಧಿಪರಾಶಕ್ತಿಯ ತ್ರಿಕೋಣಯಂತ್ರ. ಎಲ್ಲಾ ಗತಿವಿಧಿಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗಿದ್ದ ಭಾರತೀಯ ಪರಂಪರೆಯ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಆಲಸ್ಯ, ಪ್ರಮಾದದ ಪ್ರಭಾವ ಅಧಿಕವಾಯಿತು.

Jnana Sarita

Conference on Indian Knowledge System

‘ಜ್ಞಾನ ಸರಿತ’

13-19 ಫೆಬ್ರವರಿ, 2023

Editor: **Dr. R. V. Jahagirdar** Layout: **Kiran Vati**

S A K S H I

#63, 13th Main, 4th Block, Jayangar, Bengaluru - 560011

vedah.com Ph: 080-22456315, info@vedah.com

ತೆರೆದ ಅಂಚೆ **Book Post**